

Слово редактора

І знову вересень... І знову починається те, від чого ми так вправно відпочивали влітку – навчання! Для когось цей рік готує багато нових вражень, перший досвід студентського життя, перші викладачі, практичні, лекції... Ну, а для когось – це початковий етап вступу до дорослого життя, коли починаєш задумуватися над питанням: «А що мене чекає далі?» На нього досить складно дати відповідь, мабуть, життя на власний розсуд вирішить, кому як бути. Основне, щоб кожен крок випромінював впевненість у своїх діях та силах! У світі діє простий і водночас такий складний закон: успіх притягується лише до успішних людей. Я бажаю кожному з вас, наші читачі, щоб ви зайняли гідну нішу, де б втілили в реальність цю невеличку формулу. Адже все в наших силах, пам'ятаєте, як нам говорили в дитинстві: «Якщо чогось дуже захотіти, воно обов'язково здійсниться!» Мені здається, в цьому є сенс. А вам?

У першому номері нового навчального року, ми розповімо багато цікавого, запропонуємо нові рубрики та спробуємо розглянути низку питань, які стали найактуальнішими в осінньому сезоні. Отож, читайте нас і насолоджуйтеся життям!

Ольга Задорожна

Першокурснику до 1 вересня...

Першокурсники! Будьте наполегливими! Обравши УНФ, ви не помилилися. Він багато що може вам запропонувати, ваша задача – взяти для себе максимум. Для більшості з вас перші сесії здаватимуться важкими (дасться взнаки різниця між шкільними і вузівськими підходами до навчання, відсутність звичного вчительського контролю). Бажаємо гідно скласти їх!

Першокурснику! У нас вчитися зовсім не важко. Навчання можна без проблем поєднати з гарним відпочинком, проте для цього необхідно вчитися, а не відпочивати під час чергового семестру. Бажаємо Вам, новоспечений студенте, повного використання того шансу, який дає Вам Академія.

Першокурснику! Намагайтеся все вивчати та складати іспити вчасно. Навіщо вам зайвий клопіт? Іноземні мови – запорука набуття європейської освіти, приділяйте їм належну увагу. Нехай успіх стане стилем вашого життя! Для нас він полягає у досягненні поставленої мети. Нехай вас супроводжують в житті віра, надія та любов. Вони допоможуть вам подолати усі негаразди! Нашій молодій державі ми бажаємо процвітання та сподіваємося, що вона гідно оцінить вашу працю та інтелектуальний потенціал!

Ольга Задорожна

Альпер Доган: «Я вирішив приїхати на Україну через Руслану!!!»

Цього разу ми вирішили вас познайомити з новим іноземним викладачем нашого факультету. Перед

інтерв'ю я знала про нього зовсім мало - лише те, що він приїхав з Туреччини по програмі AIESEC і планує викладати для наших студентів декілька дисциплін. Він виявився дуже приємною та легкою у спілкування людиною. Отож, знайомтеся – Альпер Доган...

You have come to Ukraine as a member of AIESEC. What opportunities does this organization give you? First of all I want to tell something about AIESEC. It is an international student organization putting into practice exchange programs. In reality I am not the member of AIESEC, I am just a trainee in AIESEC. It is a device for me to study abroad. If you want to go some place, if you are a student of faculty of economics, AIESEC is the best way for you to combine living and studying in another country.

Why did you decide to come to Ukraine?

I study in Turkey and work as a Research Assistant at the Celal Bayar University. According to agreement with my University, I must choose educational establishment on the basis of AIESEC system. I had had 5 choices where to go. They are Ukraine, Australia, Estonia, Canada and New Zealand. I chose Ukraine.

Why?

Because of Ruslana (Winner of Eurovision 2004 in Turkey)!!!! ☺ I am just joking. I chose Ukraine because it is very close to Turkey, we are bordered by the Black Sea. And I have been always curious about Eastern European countries especially about Ukraine. I have been to Germany and Switzerland before. And I have noticed that Estonia is rather similar to these two countries. It is in the European Union. That is why I was thinking only about Ukraine as my final choice. I read something about this state before and thought it should be beautiful.

What did impress you the most in Ukraine?

Firstly, I was impressed by the Orange Revolution. It is public revolution, coming from public power. Then I really

like your prime-minister Yuliya Tymoshenko (*author – former prime-minister*).

What can you say about Ternopil. Do you like this city?

I like Ternopil, it is really beautiful and cheaper than Odessa ☺ (*author- Alper has been to Odessa before coming here*). Also it is very clean and cozy, I just enjoy being here.

Ukraine and Turkey are very different countries. Is it difficult to adjust to new surroundings?

I do not think that Ukraine and Turkey are very different. Actually, we have even common words in our languages. For example, “water-melon” has the same pronunciation in both languages. The same is for “bomb” etc.

What about our cultures, religions and traditions. Do not you think that they are totally different?

Usually people percept Turkey as an Arabic country. Most of the country is very European. We live in a democratic and liberal society. Many people asked me before if I can have 4 wives according to Islam. And the answer is no, it is impossible in democratic Turkish Republic. Another aspect is that many think that Turkish women wear “turban”, but that is not true as well. It depends from person to person. There is no such problem as discrimination in my country also.

You are so far away from your family and friends. Do you miss them?

Yes. I missed them. Well, my mother always cries when I talk with her on the phone. But in winter I shall come back home because I have some projects in Turkey. In June I am going to defend my Master degree Thesis and then I shall start doing my PhD.

What is your major, by the way?

I have majored in Public Finance and Taxation.

Will you teach our students these subjects?

Yes, this is possible.

Many teachers have a kind of fear to start lecturing for new students. Do you have such feelings especially before meeting with foreign students?

I started teaching in 2003 and now I am not afraid of doing this. Of course it was a bit difficult for the first time, but now it is ok. I can do this without any fear.

Do you have any hobbies? How do you like to spend your free-time?

I like watching movies. I have a great collection of old Turkish films and some Oscar winner films. Also I like to drive mobile-car, a small car with engine that uses gas. And I collect old money. I have lots of them. I have money of European countries that they had had before euro was accepted. There are Italians, German and even Portuguese coins in my collection.

What age did you start your collection at?

I started when I was 8 years old and now I am 24. So my collection is 16 years old. There are nearly 120 pieces of money there.

Finally, I would like to ask, how do you cope with basic needs without knowledge of Ukrainian language: going shopping, using public transport, etc.?

There are no problems with transport at all. But there are many problems with buying something. When there are no any Ukrainian friends with me it is very difficult to explain what I want to buy and understand how much will it cost. But I am using body language in such situations ☺. Also Ukrainian people are very helpful, that is very nice!

So you like Ukrainian people?

Of course, I do! They are great!

Ok, I want to thank you. It was pleasure to talk with you!

Thank you too. And see you in a class!

Ольга Задорожна

3 життя Європи

Ми розкажемо про те, як в одному з польських міст ведеться боротьба з нецензурною лексикою на вулицях, а також про незвичайне кладовище в Румунії, яке заслужило назву «Веселе кладовище».

Поляки дуже піклуються про чистоту своєї мови, якою вони пишуться і вважають мелодійною і благозвучною. На польському телебаченні навіть існує передача, яка бореться за збереження чистоти рідної мови. А влада містечка Ельблонг оголосила справжню війну «вульгаризмам», які загрожують польській мові. Уже декілька років в цьому місті діє закон про заборону лайок. Згідно цього закону, за грубі і нецензурні вирази на вулиці, з винного беруть грошовий штраф, мінімальний розмір якого складає 50 злотих. У принципі, даний закон повинен був би діяти по всій Польщі, адже поляки

уміють “матюкатися” не гірше за інших слов'ян, але на практиці його постійно застосовують, за нашими відомостями, тільки в Ельблонзі.

Я знаю, що за лайки на вулиці беруть грошовий штраф до півтора тисяч злотих. “Про це оголошували по радіо», - говорить молодий житель Ельблонга, який разом з приятелями перетягує через вулицю важкий холодильник. До честі хлопців, варто сказати, що роблять вони це без звичайних в таких випадках “епітетів”. Півтора тисяч злотих або в перерахунку на єдину європейську валюту 300 євро – таких грошей вони не заробляють і за цілий місяць. Далеко не все місцеве населення задоволене суворими правилами, а деякі гості міста спочатку взагалі відмовляються вірити в те, що тут дійсно штрафують за нецензурну лайку. А проте це так.

Прес-секретар бургомистра Агнешка Шташевська розказує про те, як міська влада в рамках акції «Чиста вулиця» намагається відвічити мешканців, в основному чоловіків і підлітків, від поганої звички постійно лихословити.

«В суспільних місцях завжди багато дітей, і саме їх ми хочемо захистити від лайки. Тому наш бургомістр і переконав начальника місцевої поліції вжити рішучих заходів проти любителів вульгарних виразів і лихослів'я. І треба сказати, що поліція дуже активно включилася в боротьбу за чистоту мови в суспільних місцях»

Відтоді, як місцева влада ввела в дію нові правила, поліцейські патрулі стежать за тим, щоб на вулицях міста не було чути “солоних” виразів, і штрафують порушників “хорошого” тону, розказує пані Шташевська, яка, щоправда, не може назвати точні суми штрафів.

«Інформацію про розміри штрафів Вам краще отримати у начальника поліції. Мені здається, що мінімальний штраф складає 50 злотих, а верхні межі штрафу не встановлені».

Розміри стягнень визначають поліцейські, говорить пані Шташевська. Вони чують лихословів, визначають ступінь вульгарності і грубості їх лайок і беруть з порушників штрафи.

Проте є і такі, хто збирається до кінця відстоювати своє право використовувати міцні вирази. Ці люди впевнені, що заборони тільки посилять потяг жителів міста до лихослів'я:

«Сьогодні ми ще не лаялися. Але день тільки почався. Мені здається, що іноді людині просто не обійтися без лайки. Вона дозволяє їй випустити зайві емоції і заспокоїтися. А штрафи лише сприятимуть тому, що люди в Ельблонзі стануть лихословити ще частіше».

Втім, досвід польського міста Ельблонг не одиничний. Угоду про обмеження використання нецензурної лексики в суспільних місцях незабаром повинні підписати мешканці одного з районів міста Брайтона у Великобританії. Як повідомила газета «Гардіан», цю угоду запропонували укласти представники поліції, місцеві жителі і працівники місцевих органів самоврядування. Люди були надзвичайно обурені поведінкою підлітків, які «нецензурно виражалися в суспільних місцях», - заявила газета. «Ми не маємо на увазі тих, хто емоційно виражається, наприклад, помітивши пропажу гаманця. Але ми вважаємо неприпустимим, коли молоді люди нападпитку починають голосно лихословити, наприклад, на автобусній зупинці».

Як пише «Гардіан», якщо угода проти лайки дасть позитивні результати, тоді її дія буде поширена на інші житлові райони Брайтона, в яких налічуються близько 13 тисяч помешкань. До речі, ця вказівка на кількість будинків не випадкова. Річ у тому, що в Брайтоні влада вирішила піти ще далі за своїх колег з польського Ельблонга. За наполегливу відмову від звички лихословити в суспільних місцях порушникам загрожують найсуворіші санкції, аж до виселення. На думку представників місцевої влади, новий закон примусить батьків більш серйозно відноситися до виховання своїх дітей. Ось так борються з нецензурною лайкою в Польщі і Великобританії.

Я вирішила розказати вам ще і про веселе Кладовище. Так-так, ви не недочули. Насправді, смерть людини, особливо близької людини – це, подія, зовсім не весела. Про це горе звичайно повідомляють тільки родичів, друзів і знайомих. І, як правило, про покійних на похоронах і поминках прийнято говорити тільки хороше, згадуючи їх найпозитивніші якості. В хвилину трауру всі уявні або теперішні часові образи померлому прощаються. В селі Сапінце, що загубилося в румунському Семігор'ї, жителі дотримуються зовсім інших похоронних звичаїв. На надгробному камінні місцевого кладовища можна прочитати про всі грішки і слабості померлих, про які цікавих відвідувачів інформують смішні чотиривірші. Цей цвинтар відомий в Румунії, як веселе Кладовище. Хоча насправді у веселих віршах про покійних розказується чиста правда без яких-небудь оздоб або замовчувань.

На веселому кладовищі в Сапінце, в румунському Семігор'ї, поховані сотні людей. І могилу кожного з них прикрашають яскраві голубі хрести з портретом, виконаним в стилі наївного живопису, і веселим віршем, присвяченим покійному.

До речі, якщо Ви чули про які-небудь цікаві звичаї, речі або явища в житті європейців і хочете, щоб ми розказали про них докладніше, тоді напишіть нам. Ми постараємося виконати Ваші прохання.

Ірина Стебельська

Юрій Декабров:

«Із закордонним дипломом не соромно кудись прийти на роботу».

Він – випускник Україно-Нідерландського факультету. Він – випускник Орхуської Школи Бізнесу(Данія). Він закінчив магістратуру міжнародного рівня MBA. Він повернувся на Україну... Я вирішила дізнатися, хто Він...

- Ви є першим студентом, який одержав датський диплом магістра. Як все починалося?

- Починалося все в 2001 році, коли до нас прихала делегація з Орхуської Школи Бізнесу. Наш факультет починав співпрацювати з цим навчальним закладом і мені запропонували поїхати на навчання.

- Диплом бакалавра у Вас також датський?

- Ні, бакалавра я здобув у стінах Україно-Нідерландського факультету.

- Чому Ви зважилися на цю поїздку закордон?

- В мене була певна зацікавленість. Я якраз перед тим повернувся зі США, і розглядав різні варіанти, куди б ще поїхати.

- Які перспективи є у людини з датським дипломом магістра?

- Саме цим питанням я зараз і займаюся. На разі шукаю роботу і поки що одержав запрошення на співбесіду від всіх компаній, до яких посилав своє резюме.

- Чи було важко призвичаїтися до умов проживання та навчання в Данії?

- Дуже важко. По перше, тому, що це країна не українських цін, і навіть не американських. Все страшенно дороге, і людина, яка не працює просто не має змоги себе забезпечити.

- Чи був у Вас “cultural shock” по прибутті до Данії або після повернення на Україну?

- Перед поїздкою до США мене ретельно готували до такого шоку, проводили різні співбесіди, розмови. Хоча в Америці в мене його так і не було. Це країна, де цінується індивідуальність, де кожен може добитися всього своєю працею. Що ж до Данії, то там панує колективістський підхід до життя і ведення бізнесу. Зрівнялівка, коротко кажучи. Там не прийнято виділятися з поміж інших, а ті, хто все ж таки виділяються, їдуть в Штати чи Англію. Тому після приїзду до Данії я дещо відчув на собі так званий “cultural shock”, особливо після США.

- Чим відрізняється навчання в Данії від навчання в Україні?

- Там все набагато серйозніше. От, наприклад, неявка на іспит – це автоматичне відрахування з університету. На рахунок мобільних телефонів, то той, в кого він дзвонить на парі, на наступний раз повинен принести торт бо ще

щось таке. Завдання, які роздаються, є повністю групові, де 3-4 людей пишуть одну роботу і отримують за це одну оцінку.

- Які критерії до написання магістерської закордоном?

- Якщо в нас її можна написати за тиждень, то свою магістерську роботу я писав практично півроку. Там дуже серйозно ставляться до списування, копіювати категорично забороняється. Кожна робота перевіряється на предмет плагіату не лише по Інтернету, але й по внутрішній базі даних університету.

- Який підхід до навчання Вам подобається більше?

- Закордонний, оскільки їх диплом підтверджує, що людина таки вчилася. А в Україні потрібно доводити, що ти дійсно вчився і не купував оцінок. Із закордонним дипломом не соромно кудись прийти на роботу.

- В Орхусі є дуже багато українців. Ви часто збираєтеся?

- У нас діє так званий "social club", де ми збираємося щоп'ятниці, після роботи. Це досить класне місце, вхід для студентів там безкоштовний, можна випити з друзями пива. Доречі про пиво, воно в них жакливе!!!

- Що Ви думаєте про самих данців?

- У них хороший рівень освіти, загальний рівень розвитку. Звичайно вони всі різні, але знаходяться і такі, які вважають Данію найкращою країною світу. Є такі, які кажуть про нас, що ви приїхали тільки використати наші соціальні блага, нашу супер освіту. Хоча загалом всі досить приємні. Взагалі Данія дуже безпечна країна, люди в ній добре забезпечені, у них гарантоване працевлаштування, найнижчий рівень злочинності в світі. Але там нудно до неможливості. Навіть Орхуський фестиваль – це щось жакливе! В нього вкладають багато грошей, але насправді немає на що подивитися.

- Чи можливо студентіві знайти роботу в Данії?

- Звичайно. Робота є. Хлопці переважно працюють вантажниками або на фабриках, а дівчата – прибирають.

- Ви багато подорожували під час навчання?

- Я об'їхав майже всю Скандинавію. Був в Швеції, переправлявся на паромі до Хельсінкі, відвідав Фінляндію і місце, де живе Санта Клаус. Далі Норвегія... Для мене, Осло – це те саме, що Орхус, але дорожче. Також подорожував по Європі, був в Німеччині, Бельгії та Франції.

- Що найбільше запам'яталося з цих подорожей?

- Через декілька днів після мого відльоту з Парижу, на моєму терміналі сталася велика аварія і його закрили. Так, що мені дуже пощастило! ☺ А ще в Хельсінкі, ми ледь не пропустили паром! Бігли зі всіх сил, але зате потім довго сміялися! А в Амстердамі нас взагалі залишили без житла через помилку з банківськими переказами. Ото було весело!

- Що б Ви порадили нашим студентам, які збираються на навчання закордон?

- По-перше, не переводити їх ціни на наші гроші, бо в перші дні дуже сумно. По-друге, триматися своїх, тих людей, які пройшли крізь все це і, які можуть реально допомогти.

Ольга Задорожна

А що Ви думаєте про...

Перш за все хотілося би привітати всіх наших нових студентів, що прийшли навчатися до нас на Україно-Нідерландський

факультет. Такі веселі, життєрадісні та сповнені ейфорії! ☺ Отож ми вирішили в них запитати про їхні перші враження від навчання. Деякі студенти виявились дуже соромязливими і неохоче відповідали, проте ось, що я дізналася:

„Через півроку скажу про перші враження☺”

„Я ще не прижився ☺ Думаю, що перші враження будуть після посвяти.”

„No comments! ☺”

Деякі все-таки „поділилися”☺:

Люда, МЕУН-11:

„Мені цей факультет дуже подобається. Я хотіла вступити сюди, я поступила. Я думаю, що мені вдасться гарно вивчити англійську мову, стати хорошим економістом і, що все буде гаразд, можливо, вдасться поїхати за кордон на якесь стажування.”

Інна, УБГФ-11:

„Перше враження - дуже кльово: приходиш, і все на багато гарніше, ніж в школі. Їдальня така класна, де можна так гарно поїсти. Хоча 1 год 20хв. - довго сидіти на парах, але в інституті все ж цікавіше, відчуваєш себе дорослішою. Всі такі кльові! Але поступово все починає помаленьку прояснятися, потрібно вчитися, і ти вже розумієш, що вже не так все кльово. Цих 2 тижні у нас було тільки по 2 пари вдень на 8 годину, треба було рано вставати, але вже в 11 год. ми були вільні, ходили з одногрупниками гуляти. Ми розуміємо, що скоро будуть практичні і, що нам треба буде готувати багато домашніх завдань. Звичайно, ми будемо вчитися, але... ☺”

Іра, МЗЕДУН-11:

„Перші враження дуже гарні: приміщення, люди дуже привітні, викладачі хороші. Проте так, як нам казали, з часом все визнається, і, скажемо так, ейфорія першого тижня вже пройшла. Навчання поки що подобається. Все гарно!”

Староста МЕУН-11:

„Важко!!! Я — староста. І з цими анкетами..! Вже добре нагрузили навчанням, але... Сьогодні ми ідемо в Івачів!”

Тарас, УБГФ-11:

„Мені тут дуже подобається!”

Таня, МЕУН-11:

„Я думаю, що поки що все дуже класно: група, потік — все нормально. Є люди, з якими можна поспілкуватися, посміятися і т.д. і т.п. Поки що все подобається, а далі подивимося, як почнуться практичні... А поки що нам дуже добре!”

Чи слідкуєте ви за останніми політичними подіями в Україні та яке Ваше ставлення до них?

Ірина Стебельська, МЕУН-21: „На даний момент я не слідкую за новинами в політичній сфері України, тому що у мене є справи важливіші в моєму особистому житті”.

Олег Франчишин, МЕУН-21:

„ Я слідкую за останніми політичними новинами. Моє ставлення з однієї сторони позитивне, тому що видно, що хоч якась робота проходить в парламенті, президентом. Я думаю, що це позитивно.”

Інна Галандзовська, МЗЕДУН-41:

„ За останніми подіями не слідкую, оскільки у мене немає доступу до засобів масової інформації на даний момент .”

Мар'яна Петришин, МЗЕДУН-41:

„За останніми подіями не слідкую, бо немає часу.”

Зоя Чувашова, МЗЕДУН-41:

„Звичайно, що я слідкую за політичним життям в Україні. Моє ставлення: те, що я прогнозувала, відбувається. Мені від цього не холодно, і не тепло, але це все-таки погіршує імідж України. Мої очікування все-таки справдилися.”

Богдан Чорний, МЕУН-41:

„Не слідкую і не скажу!!!”

Марія Штанграт, МЗЕДУН-41:

„Я завжди стараюсь слідкувати за всіма політичними подіями. На рахунок останніх подій: якщо президент вважає, що робота уряду була недосконалою, то, я думаю, що він зробив правильно, розпустивши уряд, ну за винятком Юрія Луценка. До речі він мені дуже імпонує. Я сподіваюся, що наступний уряд зможе втілити всі завдання президента в реальність і з особливим нетерпінням чекаю наступних виборів до парламенту, коли зможу проголосувати за партію, яка мені теж дуже імпонує.”

Олександра Бойчук, МЕУН-41:

„Ви знаєте, у мене нема телевізора в гуртожитку, так що нічого сказати Вам не можу. Думаю, що звільнення прем'єр-міністра та його команди - це просто піар-компанія Ющенка перед виборами.”

Христина Ябчанка, МЕУН-41:

„До звільнення уряду я ставлюся винятково негативно, тому що це псує образ та імідж України. Взагалі, я думаю, що це не є професійно з боку президента, адже пройшло не так багато часу. Не знаю, як хто, а на мою думку, зміни таки були і, в принципі, позитивні.”

Марія Жилан

Стандарти любові

Сьогодні мені довелося бути на вокзалі і там я дізнався, що відстань між рейками дорівнює 143,5 см, або 4 фути 8,5 дюймів. Чому такі дивні цифри? Я попросив мою подругу з'ясувати це, і ось вам результат:

«Тому що, коли будували перші залізничні вагони, використовувалися ті самі інструменти, що й для виготовлення карет.

А чому у карет була така відстань між колесами? Тому що в старовину такою була ширина дороги, і інакше кареті було не проїхати.

А хто вирішив, що ширина дороги має бути саме такою? І тут нам доводиться заглянути в далеке минуле: так вирішили римляни, які вперше взятися прокладати й мостити дороги. Бо свої бойові колісниці вони закладали парю, а поставлена бік у бік пара тодішніх коней якраз і займає ширину 143,5 см.»

Ось так і трапилося, що ширину залізничної колії, якою мчатся найсучасніші потяги, визначили давні римляни. І коли іммігранти почали будувати залізницю в Сполучених Штатах, вони не питали, чи варто змінювати ширину, а залишили все, як було. Це вплинуло навіть на конструкцію аеробусів: американські інженери вважали, що паливні баки мають бути місткішими, але літальні апарати виготовлялися в штаті Юта, а до Флориди їх перевозили залізницею, отже треба було рахуватися з шириною тунелів. Як наслідок, американцям довелося звикати до розміру, який римляни визнали свого часу ідеальним.

Ви спитаєте, яке оце все має відношення до подружнього життя?

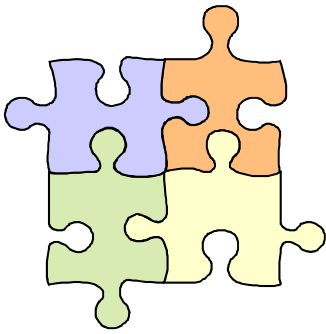
- Відношення цілком безпосереднє. На якомусь етапі нашої цивілізації з'явився хтось і сказав, що, беручи шлюб, двоє людей до кінця свого життя ніби примерзають одне до одного. Наслідуючи давно встановлену модель, вони йтимуть по життю на незмінній відстані одне від одного, як залізничні рейки. Може з'явиться потреба трохи віддалитися або, навпаки, зблизитися – та де там, не можна, це суперечить правилам! Правила вимагають:

«Будьте розважливі, думайте про майбутнє, пам'ятайте про дітей! Вам не вільно змінюватися, ви мусите бути як рейки – на постійній відстані одне від одного і на початку перегону, й посередині шляху, і в пункті призначення. Не дозволяйте любові набувати інших форм – посилюватися на старті чи завмирати десь на півдорозі, - це надто ризиковано! І хоч вивірюється початкове сп'яніння, і напруга вже не та – все одно пильно дбайте про початкову дистанцію, про міцність стосунків, про незмінну, сказати б, функціональність. Ви відповідаєте за те, щоб потяг під назвою «Збереження виду» рухався в майбуття, і діти ваші будуть щасливими лише за умови, що відстань між вами завжди буде 143,5 см, ні більше, ні менше. Коли набридає незмінність – згадуйте про дітей, яких ви привели на цей світ.

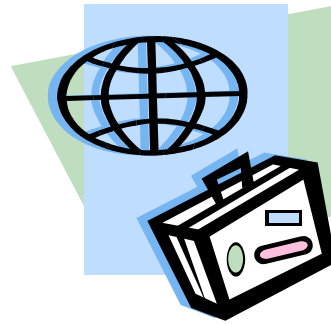
Подумайте про своїх сусідів. Покажіть, що ви щасливі, кожної неділі їсте шураско (ред. – м'ясо засмажене на гарячому вугіллі), дивитися телевізор, не цураєтеся членів вашої громади. Думайте про суспільство – з'являйтеся там з таким виглядом, щоб усі вважали, ніби у вас із дружиною не буває сварок. Не оглядайтеся, хтось може перехопити ваш погляд, а це – спокуса, а спокуса може призвести до розлучення, нервового зриву, депресії.

Усміхайтесь, коли вас фотографують. А фотографії почепіть у вітальні, нехай усі бачать. Стежте за вагою, займайтеся спортом, він допомагає зберігатися в замороженому вигляді. Коли й це не допомагатиме, зважтеся на пластичну операцію. І головне – ніколи не забувайте, що свого часу ці правила були встановлені і їх належить суворо дотримуватися. Ким встановлені? А яка різниця, ніколи не піднімайте цих питань, привила дійсні навіки-віків, навіть якщо ви з ними не згодні».

Уривок з книги Пауло Коельо «Заір»

Вісник старостату

Студентські гранти та стипендії

Вітання усім-усім!!!! А особливо першокурсникам!!!!

Перш за все, хотілося би привітати усіх наших новоспечених студентів, що приєдналися до дружньої україно-нідерландської „компанії”, побажати їм успіхів в усьому, наснаги та незгасаючого ентузіазму!!! (особливо до навчання ☺)

Приготуйтеся, скоро буде посвята!!!

Повідомляємо, що 2-гий курс уже старанно готує сценарій посвяти в студенти наших першокурсників. На жаль, час та місце поки що не відомі, але це дійство обов'язково відбудеться!!!

Ходимо на пари, щоб не виганяли!!!

Адже 30годин (15 енок) пропущених без поважних причин занять ведуть до того, що наш любий університет гарно помагає Вам на прощання наказом про відрахування. ☺

Не забувасмо оплатити за навчання!!!

Плата за навчання є невідомою частиною перебування в україно-нідерландській громаді, отож не тяніть часу, а все-таки перевірте чи заплатили ви грошенята до того, як буде підписаний наказ про Ваше відрахування з нашого університету за неоплачені борги.

<http://unf.tane.edu.ua>

Наша сторінка в Інтернеті потребує Вашої допомоги. Для цього не потрібно бути комп'ютерним асом чи програмістом, а просто час від часу докладати своїх зусиль для підтримання її успішного функціонування. Всіх бажаних трішки попрацювати на благо факультету люб'язно очікують в деканаті. ☺

Підготувала Марія Жилан

Американський Університет в Болгарії (АУБГ)

Заснований в 1991р., Американський Університет в Болгарії (АУБГ) є акредитованим у США та Болгарії вищим навчальним закладом. АУБГ на конкурсній основі приймає на навчання студентів з 25 країн світу.

Для успішних аплікантів є можливість отримання повних стипендій.

The Eurasian Undergraduate Exchange Program (UGRAD)

The Eurasian Undergraduate Exchange Program (UGRAD) provides opportunities for current first-, second-, and third-year undergraduate students to spend one academic year of non-degree study in a US university or community college.

The Edmund S. Muskie Graduate Fellowship Program (Muskie)

The Edmund S. Muskie Graduate Fellowship Program (Muskie) provides opportunities for Master's level study in the United States. Muskie also provides limited opportunities for doctoral study of approximately four years in the United States.

The Edmund S. Muskie Graduate Fellowship Program (Muskie) is a program of the Bureau of Educational and Cultural Affairs of the U.S. Department of State, and administered by IREX (International Research & Exchanges Board).

Muskie provides opportunities for Master's level study in the United States to citizens from Armenia, Azerbaijan, Belarus, Georgia, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Moldova, Russia, Tajikistan, Turkmenistan, Ukraine and Uzbekistan.

Детальніше про ці та інші програми, а також ще багато чого цікавого ви зможете дізнатися з вебсайту україно-нідерландського факультету.

Підготувала Марія Жилан

Проба пера

Історія кохання

Це трапилось звичайнісінької літньої днини, коли ми повертались додому після вечірньої прогулянки старовинним містом. Понад верхівками багатоповерхових будинків виднілася темно-синя дощова хмара. Нам необхідно було дістатись саме туди - на протилежний кінець міста. Здавалося б дощик ще не накрапав, але десь там далеко час від часу з'являлись та знову згасали промені вогняних блискавок, немовби розділяючи навпіл жовтогарячі вечірні небеса.

І ось ми вдох стоїмо в очікуванні маршрутного таксі. Раптом мене осягнуло незрозуміле відчуття чогось надзвичайно особливого... Я ж так люблю вечірнє місто в передчутті прохолодного літнього дощу! Я люблю відчувати на устах подих нестримного теплого вітру, що вкотре здіймається вулицями, мовби попереджуючи усіх про зливу.

Водій маршрутного автобуса чомусь вирішив зупинитись далеко від зазначеного місця. Дощик уже просто лився рікою, довелося дістатись до будинку бігом, у новеньких босоніжках під страхом зіпсувати улюблену річ. Природа подарувала нам неймовірно-приємне відчуття прохолоди після жаркого літнього полудня. І навіть дощик настрою нам не зіпсував. І ось коли ми врешті-решт опинилися перед будинком, поспішати уже було нікуди - ми промокли до ниточки.

Раптом мене осягнуло непереможне бажання поцілувати його палкі вологі уста, краплі небесної роси так спокусливо сплітались на його небритих щоках. Я знову, як колись відчула зваблений погляд очей його карих на огорнутому в крапельки вечірнього дощу обличчі. В ту мить здавалося б я зрозуміла, що нашому кохання дано тривати цілу вічність! І я примкнула до його уст, немовби половинка від єдиного цілого, немов цвітіння білого нарцису огорнуло мене п'яним ароматом весняної закоханості знов.

І здавалося б наші відносини уже давно перетнули межу буденності; у ту мить мені так захотілося відчутти добре знайомий подих уст його, прошепотіти слова божевілья на вушко...

Зустрівши той погляд блакитних очей,
Як в душу запав темінь білих ночей.
Забилось серденько, уздрівши той цвіт,
На дні мого серця залишило слід
Блакитного неба, досвітніх зірок,
Привітного сонця, пекучих свічок.
Та погляд мені твій надії не дав,
Тяжким куском льоду на душу упав.
Той погляд стривожив всі мрії мої
Невже це не ти - поклик моїх надій?
В німу та розкішно-прозору блакить
Поглянь мені в очі, хоча б і на мить,
Дай насолодитись красою очей,
Що поруч не будуть кризь сльози ночей.
Твій погляд ніколи не зможу забути,
Повернуся в місто, де люди живуть,
Повернусь додому - до рідних небес.
Твій погляд-ніколи. Забуду тебе.

Оксана Рабуцька

**Ти творча натура?
В тобі є дизайнерська жилка?
В тебе є багато ідей?**

Тоді реалізуй свій потенціал!

***Зроби крок на зустріч своїм
прагненням та професійній
привабливості!***

***Стань ексклюзивним
дизайнером газети «Євро»!
Розроби для нас дизайн та
емблему!***

***В тебе є шанс стати
знаменитим!
...все починається саме тут і
саме зараз!***

**З пропозиціями звертатися в
деканат або до редактора газети
«Євро» Ольги Задорожної
(МЕУН-41)**

***Якщо Ви хочете побачити свій писемний витвір на
сторінках нашої газети – звертайтеся до редактора
Ольги Задорожної!!!!***

Шеф-редактор – Ольга Задорожна
olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:

Марія Жилан

mashuskaz@yahoo.com

Ірина Стебельська

Матроскіна

Дизайн і верстка:

Ольга Задорожна

Альпер Доган

Адреса редакції:

Офіс 27

Бульвар Шевченка 9.

46000 Тернопіль

Web:

<http://www.unf.tane.edu.ua>

Свіжі анекдоти

Син питає в батька:

- Тату, а це правда, що всі казки починаються словами "Жили собі дід та баба...?"

- Ні, синку. Справжні казки починаються словами: "Якщо ви проголосуете за мене на виборах..."

На дискотеці студент зомліває до нього підбігають люди, навколо паніка, лемент:

- Принесіть води!!! Води!!!

Студент піднімає голову і зі всіх сил кричить:

- І шматочок хліба!!!!

Сидять два студенти на парі, один говорить:

- Слухай, давай дорвемося до професора...

Сидять два вояки в казармі, один говорить:

- Слухай, давай дорвемося до прапорщика...

Сидять два зека у в'язниці, один говорить:

- Слухай, давай дорвемося до наглядача...

Сидять два грішники в пеклі, один говорить:

- Слухай, давай дорвемося до чорта...

Сидять два студенти на парі...

Виходить студент з аудиторії. Товариші запитують:

- Ну що, здав?

- Так здається здав!

- А що запитував?

- А чорт його знає - він же запитував по-англійськи.

Зустрічаються студент цивільного університету і курсант військового університету і скаржаться один одному на нелегке життя.

Студент:

- Уявляєш, викладачі озвіріли! Тягну білет, а там питання: "у чому вимірюється сила струму?", і три варіанти відповіді: у кілограмах, у метрах і в амперах. ЗАВАЛИЛИ...

Курсант:

- Та, це ще фігня! От я якось тягну білет, а там питання: "чи не в амперах вимірюється сила струму?", і три варіанти відповіді: так, авжеж і так точно...

Кореспондент обласної газети вирішив виявити рівень підготовки студентів. Він задав студентам різних курсів одне питання: "Скільки буде 2x2?" Результати його опитування були наступними: першокурсник із упевненістю відповів: "чотири"; другокурсник витяг шпаргалку з таблицею множення; третьокурсник дістав калькулятор і швиденько порахував; четвертокурсник побіг у комп'ютерний клас складати програму; а п'ятикурсник з обуренням заявив: "Що я, усі константи пам'ятати зобов'язаний?"

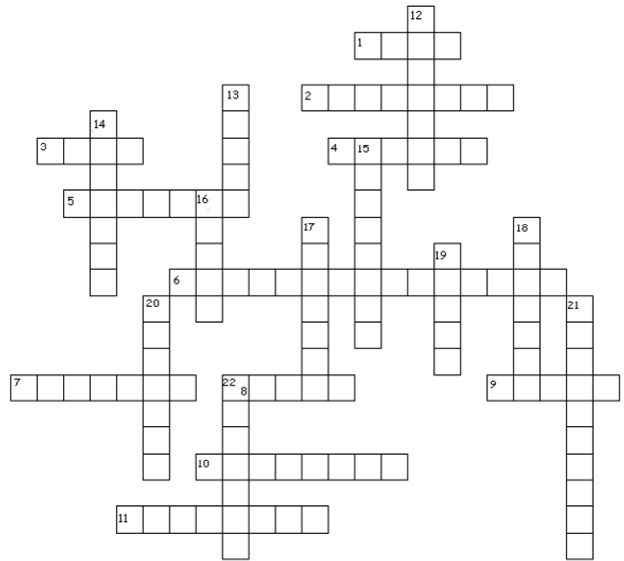
Пацюк запитує у хом'яка:

- Хом'яче, ти ж, власне, такий самий пацюк, як і я, але чому тебе люблять, годують, клітку тобі прибирають, а мене, нещасного, лише б'ють та трують? Чому така несправедливість?

Хом'як подумав і каже:

- Мабуть, промоушн поганий у тебе...

- Татку, а скільки взагалі людей працює в нашому уряді?
- Ну, десь половина!

Кросворд на закуску**По горизонталі:**

1. Будинки де жили багаті римляни.
2. Водогони проведені до Рима.
3. Як римляни називали карфагенян?
4. Якому імператору сенат присвоїв титул „Батька Батьківщини”?
5. Хто переміг у Другій Пунічній війні?
6. Столиця Візантії.
7. Вулкан, який знаходився біля міст Помпея та Геркулан.
8. Хто завоював Візантію?
9. Чим римляни розбивали ворота чи стіни?
10. Римський імператор II ст. Родом з Африки.
11. Керівник великої громади.

По вертикалі:

12. Зброя якою дралися гладіатори.
13. Великі бані.
14. Культура греків і римлян.
15. Східна римська імперія.
16. Який імператор наказав підпалити Рим?
17. Гладіатор під проводом якого раби і гладіатори підняли повстання.
18. Лук дуже великих розмірів який вистрілював каміння, колоди, списи на відстань 1км.
19. Підйомний кран з ящиком, яким перекидало римських солдатів через стіну.
20. Найбільший амфітеатр в Римі.
21. Метальна машина, що перекидувала бочки із запаленою сумішшю на відстань 400м.
22. Склав аграрний законопроект.